

[Holger Eriksen.]

oplysninger, jeg havde givet om, hvordan forholdet var ved vurdering af jord i yderzoner, ikke var rigtige, og det ærede medlem henviste til, at i de tilfælde, hvor prisen ved salg oversteg 50 pct. af vurderingsprisen, skulle der foretages ny vurdering. Det var rigtigt, men det var også det eneste rigtige, der var i det, det ærede medlem gjorde gældende, idet forholdet nemlig er, således som jeg også anførte, at hvis jorden ligger i yderzonen, skal den vurderes, ikke på grundlag af den pris, der er opnået, men på grundlag af, hvad den er værd som landbrugsjord.

Jeg kan som et eksempel på, hvorledes det går, nævne et tilfælde, hvor en virksomhed, som det ærede medlem jo ikke er helt ukendt med, lå med et jordareal, der var udstykningsmodent, og det blev vurderet til 7 kr. pr. m². Der blev klaget over det fra ejerselskabets side, og resultatet blev, at man måtte sætte prisen ned til 1 kr. pr. m². Dette jordareal burde have været indlemmet i anden zone, men virksomheden gjorde gældende, at de ønskede, at det stadig væk skulle være bundet i yderzonen; i kraft deraf opnåede de vurderingen til 1 kr., samtidig med at de udstykkede til 22 kr. pr. m². Jeg tror, at dette i sig selv viser, hvorledes netop den bestemmelse, som jeg anførte, i høj grad holder hånden over spekulanterne og hindrer, at jorden kan blive vurderet til den rigtige værdi, navnlig fordi de pågældende også har indflydelse på at kunne bevare det bånd, der ligger på denne jord ved, at den stadig væk befinder sig i yderzonen.

Da jeg nu har ordet, vil jeg i øvrigt gerne sige til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at jeg er meget imponeret over den saglige kraft, der var i de bemærkninger, det ærede medlem gjorde til mig. For det første blev det gjort gældende, at jeg var rød, for det andet, at jeg var mindre realistisk, end jeg havde været tidligere — ingen beviser derfor — for det tredje, at jeg var gammel georgist sammen med det ærede medlem hr. Aage Fogh; det er jo i sig selv ikke noget nedsættende, og der blev ikke givet nogen begrundelse for, hvad galt der var i, at man eventuelt var det.

Så kom endelig for det fjerde, at det, det

drejede sig om for det ærede medlem, var, at jorden blev gjort fri for skat. Må jeg dertil sige, at det ærede medlem ikke så meget som har antydnet, at mit talmateriale var forkert. Det vil med andre ord sige, at det er påvist, hvor meget jordpriserne stiger, og det ærede medlem har overhovedet ikke beskæftiget sig med det, som er det væsentlige i denne sag, nemlig at i det øjeblik, man giver tilskud til landbruget, eller man fjerner den statsprioritet, der er i jorden, medfører det simpelt hen, at jorden stiger tilsvarende i pris, og at den nye køber overhovedet ikke bliver stillet bedre, end han var før, fordi der går en privatprioritet ind, der svarer til den, der bliver jaget ud fra samfundets side. Det synes jeg hellere, det ærede medlem skulle have beskæftiget sig med i stedet for at fremkomme med postuler.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Den højtærede forsvarsminister har nu 3 gange benyttet den gunstige lejlighed til ikke at kommentere det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelser, hvoraf det tydeligt for os alle fremgik, at man regner med en forøgelse af det årlige militærbudget til 1 860 mill. kr. i løbet af 5 år.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Og det ærede medlem hr. Aksel Larsen har nu benyttet, jeg tror det er 4 lejligheder, til at undlade at give den undskyldning, han burde give for sin insinuation fra før.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: Jeg må bedrøve det ærede medlem hr. Holger Eriksen med, at den jord, der blev solgt til 22 kr. pr. m², ikke lå i yderzonen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg skal vel give en undskyldning, hvis den højtærede udenrigsminister vil stå op her og afgive en erklæring om, at regeringen ikke er sindet, og at der ikke foreligger noget om, at den vil blive sindet at forøge militærbudgettet, sådan som der er tale om.